

Připomínky veřejné ochránkyně práv

k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní

(č. j. předkladatele MF-3238/2016/32)

KONKRÉTNÍ PŘIPOMÍNKY

A K ČÁSTI PÁTĚ (zákon o správních poplatcích)

1. K článku IX [položka 1 bod 1 písm. d) přílohy, předmět poplatku]

Správní poplatek za přijetí žádosti o povolení posečkáni úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky, nebo o změnu tohoto rozhodnutí činí 400 Kč bez ohledu na výši nedoplatku. Naproti tomu přijetí žádosti o prominutí příslušenství daně nebo o povolení úlevy na dani nebo cle, podléhající poplatku 1 000 Kč, není předmětem poplatku, činí-li požadovaná úleva trojnásobek nebo méně než trojnásobek stanovené sazby poplatku.

V praxi se setkávám s případy nedoplatků na místním poplatku za komunální odpad, jehož roční sazba nepřesahuje 1 000 Kč (§ 10b odst. 5 zákona o místních poplatcích). Tehdy je výše správního poplatku v nepoměru k výši posečkaného nedoplatku. Některé obecní úřady se proto s poplatníkem dohodnou na posečkáni či splátkovém kalendáři „neformálně“ mimo režim § 156 daňového řádu, což nepovažují za žádoucí.

Doporučuji proto, aby správnímu poplatku nepodléhaly žádosti o posečkáni, pokud nedoplatek daně, o jehož posečkáni daňový subjekt žádá, činí desetinásobek nebo méně než desetinásobek sazby poplatku (tj. 4 000 Kč).

Navrhuji tedy doplnit v položce 1 bodu 1 sazebníku za první větu pod nadpisem „Předmětem poplatku není“ větu *„Přijetí žádostí uvedených v bodě 1 písmenu d) této položky, pokud nedoplatek daně, o jehož posečkáni daňový subjekt žádá, činí desetinásobek nebo méně než desetinásobek stanovené sazby poplatku.“*

Tato připomínka je zásadní.

B K ČÁSTI ŠESTÉ (daňový řád)

2. K článku X, bodu 2 (§ 53)

Podle ustanovení § 10 odst. 4 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů, je správce daně povinen informovat příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí o jednání rodičů dětí představujícím ohrožení oprávněných zájmů dětí, včetně ochrany jejich jmění. Podle poslední věty uvedeného ustanovení se správce daně při plnění této povinnosti nemůže dovolávat povinnosti zachovat mlčenlivost podle daňového řádu.

Zjistila jsem, že správci daně (obecní úřady, v případech kdy rodiče za děti neplatili místní poplatek za komunální odpad) tuto povinnost neplní v důsledku odlišného právního názoru Ministerstva financí, které tvrdí, že ustanovení § 10 odst. 4 zákona o sociálně-právní ochraně dětí neprolamuje povinnost mlčenlivosti správce daně zakotvenou daňovým řádem a „hrozí“ uložením pokuty podle ustanovení § 246 daňového řádu (do výše 500 000 Kč).

Trvá-li ministerstvo na svém názoru, navrhuji za účelem ochrany práv nezletilých dětí doplnit v § 53 odst. 1 za písmeno k) nové písmeno l), které zní:

„l) orgánu sociálně-právní ochrany dětí na základě zákona o sociálně-právní ochraně dětí.“

Tato připomínka je zásadní.

V Brně dne 24. března 2016

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.
veřejná ochránkyně práv